

Ale milujete svojich nepriateľov, dobre robte... (Lk 6, 35)

(Anton Uhrín) Istému kráľovi sa donieslo, že ho jeho najbližší ohovárajú. Hanebne o ňom rozprávajú na verejnosti a zosmiešňujú ho. Vtedy prikázal tým, ktorí mu o tom hovorili, aby mu povedali ich mená: „Ihneď mi povedzte mená tých, ktorí toto o mne šíria, aby som vedel presne, komu mám odpustiť!“ Je veľká vec konať tak, ako konal on. Koľko takýchto príležitostí máme aj my: „Ten o mne zle hovorí, špiní ma, verejne mi ubližuje, poníža ma. Viem presne, o koho ide, povedali mi to. Myslel som si, že je môj priateľ. Prečo to robí? Prečo sa tak správa? Je môj nepriateľ preto, čo robí. Nenávidím ho, lebo si to zaslúži.“

Čo na to Ježiš? „Milujte svojich nepriateľov, robte im dobre, a tak bude vaša odmena veľká.“ Ježišu, nevieš, čo žiadaš? No on odpovedal: „Viem to dobre, lebo sám som zažil a zažívam útoky svojich nepriateľov a neustále odpúšťam. Ja som ten kráľ.“

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)